

РЕШЕНИЕ

№ 5075

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110158486 по описа за 2023 година

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК.

В исковата молба, уточнена с молба с 323910/14.11.2023 г. ищцата Г. И. В. твърди, че през периода 03.08.2023 г. – 04.08.2023 г. в имот в ***** бил прокопан водопровод. По сигнал на съсед на имота, последният бил посетен от комисия от служители на ответното дружество *****, за което бил съставен протокол № КНВ 0017463/13.09.2023 г. Ищцата поддържа, че въз основа на последния била издадена фактура на обща стойност 4117,34 лева, за период от една година назад, считано от 07.09.2022 г. Ищцата оспорва дължимостта на сумата от 3708,00 лева и за периода преди 04.08.2023 г. с доводи, че преди тази дата в имота не е бил изграден водопровод и ползването на вода от мрежата на ответното дружество е било невъзможно. Поддържа още, че не е клиент на ответното дружество, а санкцията е наложена неправомерно. По изложените в исковата молба доводи и съображения ищцата обуславя правния си интерес като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ищцата не дължи на ответното дружество сумата от 3708,00 лева за период от 07.09.2022 г. до 04.08.2023 г., представляваща част от сумата от общо 4117,34 лева, начислена по фактура № 0125979853/26.09.2023 г.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на предявения иск. Излага се, че на 16.08.2023 г. в имот на ищеца е направен опит за извършване на проверка на

водоснабдяването, но такава не е осъществена, поради отказан достъп до същия. За предходното е съставен контролен лист от същата дата, като до собственика е отправена покана за предоставяне на документи, доказващи законосъобразното изграждане на СВО в имота. Поддържа се, че на 07.09.2023 г. имотът отново е посетен, като е констатирано, че същият е водоснабден от сградно водопроводно отклонение /СВО/, за което е монтиран 1 брой водомер. Сочи се, че водомерът, измерващ доставяната в имота вода от СВО, не бил регистриран в системата на ответното дружество, съответно доставяната до имота вода не била отчитана, респективно фактурирана. С оглед предходното и съобразно нормативните изисквания на Наредба № 4/14.09.2004 г. и ОУ на дружеството, поради нерегламентирано ползване на ВиК услуги, на потребителя – настоящ ищец бил начислен разход за имот с адрес в *****. За предходното е издадена фактура на стойност 4117,34 лева с ДДС. Поддържа, че сумата по фактурата е формирана с оглед доставено количество вода, формирано на база регламентирания в чл.49 от ОУ на дружеството ред, както и на основание чл.37, ал.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни системи. По изложените в отговора доводи и съображения, ответникът моли за отхвърляне на предявения иск и присъждане на сторените по производството разноси.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становищата на страните, приема за установено следното ***от фактическа и правна страна:***

По предявения отрицателен установителен иск с правно основание чл.124 ГПК в тежест на ответника е да докаже, че през процесния период между страните са били налице валидни правоотношения по договор за доставка на В и К услуги при общи условия, както и че има вземане срещу ответника за периода от 07.09.2022 г. до 07.09.2023 г. в размер на 4117,34 лева, произтичащо от посоченото в писмения отговор правно основание – незаконно присъединяване към водопроводните и канализационни системи.

В конкретния случай ответникът не проведе пълно и главно доказване на нито една от горепосочените предпоставки. На първо място - по делото не бяха представени документи, от които да се установява, че ищцата има качеството потребител на доставяни от дружеството ВиК услуги. В тази насока са и изложените в писмения отговор твърдения, че ***СВО не е било регистрирано в системата на ВиК оператора и е било прекъснато.***

Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството /„Наредба №4”/, при установяване на незаконно присъединяване към водопроводните и канализационните системи съответните

отклонения се прекъсват, а изразходваните, отведените и пречистените количества вода се определят по реда на чл.35, ал.6 за едногодишен период, освен ако се докаже, че периодът е по-малък. Според алинея трета на този текст, незаконното присъединяване към водоснабдителните и канализационните системи се установява и доказва с протокол, съставен от длъжностно лице на оператора. Протоколът се подписва от длъжностното лице и от най-малко един свидетел, който може да бъде лице от състава на оператора.

В конкретния случай, в деня на проверката е съставен контролен лист № 034923/07.09.2023 г., който е подписан единствено от съставилия го служител и ищцата Г. В., без да е присъствието и подпис на свидетел. Протокол е съставен 6 дни по-късно – на 13.09.2023 г., като е посочено основание чл.50 ОУ, която е неотнормирана към процесния случай, без посещение на имота и единствено на констатациите на служител на дружеството при проверката на 07.09.2023 г. Следва да се има предвид, че както гореописания контролен лист, така и протокола, представляват частни свидетелстващи документи, поради което по правило не се ползват с материална доказателствена сила. Доказателствената сила на посочените документи се изчерпва с това, че изявленията в него са направени от лицата, които са го подписали. Ето защо, верността му, т.е. съответствието на материализираното в него изявление с обективната действителност, не може да се оборва по реда на чл.193 ГПК. За да се установи несъответствие с обективната действителност, всяка от страните може да доказва с всички доказателствени средства твърденията си, според правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл.154 ГПК. В конкретния случай, тежестта на доказване е била на ответника /видно и от доклада по делото, обявен за окончателен в първото по делото открито съдебно заседание, без възражения от страните/, но в хода на производството последният не е провел пълно и главно доказване на вземането си срещу ищеца.

По искане на ответника е допусната и изслушана комплексна съдебно-счетоводна и техническа експертиза, в която вещото лице е възпроизвело разпоредбата на чл.37 от Наредба № 4, като е констатирало, че при данните от съставения на 13.09.2023 г. протокол, сумата е правилно изчислена. С оглед предходното, от заключението по поставените от ответника въпроси също не се установява вземане на дружеството от ищеца поради наличие на незаконно присъединяване към водопроводната мрежа, доколкото вещото лице се позовава единствено на оспорения от ищцата протокол, без да е констатирало наличие или не на незаконна присъединение.

На последно място следва да се отбележи, че **отговорността по реда на Наредба № 4/14.09.2004 г. възниква за потребител** при извършена констатация за такива нарушения, а по делото липсват доказателства, че ищцата има това качество. Последното произтича от спецификата на услугата и нейната организация, което от своя страна е обусловило общото задължение на потребителя да се грижи и отговаря за изправността на съоръженията за отчитане на извършената консумация на вода, съответно

да не допуска незаконно изграждане на присъединителни съоръжения. За да достигне до извод, че предвиденият в Наредбата ред е относим само по отношение на потребителите на ВиК услуги, съдът съобрази разпоредбата на § 5 от ПЗР на Наредба № 4 от 14.09.2004 г., законовата делегация на чл.84, ал. 3 ЗУТ; както и предметния обхват на наредбата и субектите, до които се отнася тя, очертани в чл. 1 и чл. 3 от Наредба № 4. Освен това, разпоредбата на чл. 35, ал. 6, към която препраща чл. 37, ал. 1 от Наредбата изрично сочи, че този ред за изчисляване на дължимия размер се отнася за потребителите на съответните услуги.

Предвид гореизложеното, дори хипотетично да се приеме, че в случая е било налице незаконно присъединяване на имота към мрежа на ответното дружество, размерът на обезщетението не може да бъде определен по формулата на чл. 35, ал. 6 от Наредба 4/2004, тъй като този начин на определяне е уреден при виновно и противоправно поведение на потребителя (отказ на достъп за отчитане на показанията на измерителните уреди и извършване на незаконно присъединяване), каквито не са установени в случая.

При горните съображения, настоящият съд намира, че предявения иск е основателен, поради което следва да бъде уважен.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл.78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноски по делото. Видно от доказателствата по делото е, че ищцата е заплатила сума от 150,00 за държавна такса, 300,00 лева – депозит за експертиза и 1360,00 лева – адвокатско възнаграждение. Следва да се има предвид, че дължимата по производството държавна такса е в размер на 148,32 лева, поради именно този размер следва да бъде възложен на ответника. На следващо място, съдът намира за основателно направеното в писмения отговор възражение по чл.78, ал.5 ГПК, като съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съдът определя възнаграждение на процесуалния представител на ищцата в минимален размер от 670,80 лева, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност и е приключило само в едно открито съдебно заседание. При горните съображения ответното дружество следва да заплати на ищцата разноски в общ размер на 1119,12 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от Г. И. В., ЕГН *****, срещу *****, със седалище и адрес на управление:*****, отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК – че ищецът **не**

ДЪЛЖИ на ответника сумата от 3708,00 лева за период от 07.09.2022 г. до 04.08.2023 г., представляваща част от сумата от общо 4117,34 лева, начислена по фактура № 0125979853/26.09.2023 г.

О С Ъ Ж Д А *****, със седалище и адрес на управление:***** да заплати на Г. И. В., ЕГН ***** сумата от общо **1119,12 лева**, представляваща направените по производството разноски.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____